

ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΚΑΡΠΟΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

✘ Η αυτάρκεια είναι μια λέξη που όσο περνά ο καιρός, τόσο και χάνεται πίσω στον χρόνο και στη λήθη, η σημασία της και η δύναμή της. Η λέξη «αυτάρκεια» παράγεται από το επίθετο «αυτάρκης», το οποίο είναι σύνθετο από την αντωνυμία «αυτός» και το ρήμα «αρκέω -ῶ». Η ετυμολογία της μας παραπέμπει σε εκείνον που αρκείται σε όσα έχει ο ίδιος, σε εκείνον που ζει άνετα από τα δικά του παραγόμενα αγαθά. Πόσα πράγματα και υπηρεσίες που χρησιμοποιούμε σήμερα, τα έχουμε πραγματικά ΑΝΑΓΚΗ; Πόσα προϊόντα από αυτά που αγοράζουμε από το σούπερ μάρκετ πηγαίνουν «σχεδόν κατευθείαν» στα σκουπίδια, επειδή μας έμαθαν να υπερκαταναλώνουμε. Οι άνθρωποι που ζουν στην επαρχία μπορούν ακόμα και σήμερα να φτιάχνουν πράγματα μόνοι τους, αλλά πόσες ώρες «σκοτώνουν» από δω και κει άσκοπα; Πόσο καλύτερα θα νιώθαμε, εάν δημιουργούσαμε κάτι δικό μας;

Οι προγενέστεροί μας, στο πολύ πρόσφατο παρελθόν ήταν αυτάρκεις σε πολύ μεγάλο βαθμό. Έφτιαχναν μόνοι τους τα τρόφιμα της χρονιάς και γνώριζαν τον τρόπο συντήρησής τους, γιατί ρεύμα δεν είχαν, έτσι δεν υπήρχαν ψυγεία, καταψύκτες κ.λπ. Οι περισσότεροι ασχολούνταν με την καλλιέργεια, ενώ φρόντιζαν τόσο για τους καρπούς της χρονιάς όσο και για ποικίλα είδη ζώων που συντηρούσαν. Παράλληλα, ζούσαν από κοινού και εναρμονισμένα, επί το πλείστον, με το φυσικό περιβάλλον. Γεγονός, που συνέβαλλε στην αποφυγή των σύγχρονων προβλημάτων και κυρίως των ασθενειών που προσβάλλουν τον άνθρωπο της σύγχρονης μεγαλούπολης.

Εμείς αυτή τη στιγμή έχουμε στα χέρια μας την τεχνολογία και την επιστήμη που μας δίνουν ένα σωρό «ευκολίες», που όμως υποδουλώνουν. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής, μας έκανε να χάσουμε την επαφή με τη φύση και οι γνώσεις των προγενέστερων μας κοντεύουν να ξεχαστούν. Όσοι από μας έχουν ζήσει σε χωριά κυρίως, θα γνωρίζουν από πρώτο χέρι για τον δύσκολο αλλά και

απλοϊκό τρόπο ζωής των πατεράδων ή και παππούδων μας. Με ελάχιστα ή και χωρίς χρήματα, κατάφερναν να τα βγάζουν πέρα, συντηρώντας πολυμελείς οικογένειες. Αυτήν την γνώση θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ξεθάψουμε ή να ανακαλύψουμε και πάλι, για να μπορέσουμε να είμαστε ανεξάρτητοι, σε όσο μεγαλύτερο βαθμό μπορούμε να το επιτύχουμε.

Σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες της Παγκόσμιας Τράπεζας, η αρχή του επισιτιστικού προβλήματος, έγινε με την προτροπή πολλών χωρών, οι καλλιέργειες να προσανατολισθούν στην παραγωγή βιοκαυσίμων και όχι στην παραγωγή τροφίμων. Γεγονός, που παραμερίζει σε παγκόσμια κλίμακα τον πρωτογενή τομέα και καθιστά την αγροτική ζωή αποξενωμένη. Κατά αυτόν τον τρόπο, οι άνθρωποι σε λίγα χρόνια δεν θα έχουν ουδεμία επαφή με το φυσικό περιβάλλον, σε τέτοιο βαθμό ώστε να μην αναγνωρίζουν ούτε τα είδη και τις ποικιλίες λαχανικών και ζαρζαβατικών. Επί πλέον, ο προσανατολισμός της βιομηχανικής γεωργίας καθιστά όλο και πιο δύσκολη την ζωή και την εργασία του μικρού αγρότη και των τοπικών προϊόντων.

Ακόμη, μεγάλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καταδεικνύουν με ενδελεχή έρευνα πως οι κάτοικοι των αναπτυσσόμενων χωρών διαθέτουν το 80% των εισοδημάτων τους για να εξασφαλίσουν το καθημερινό τους φαγητό. Έτσι, όταν οι τιμές των τροφίμων ανεβαίνουν (λόγω της παραγωγής βιοκαυσίμων) δεν έχουν που αλλού να περικόψουν και κόβουν από το φαγητό. Το αποτέλεσμα είναι να βρεθούν 75 εκατομμύρια άνθρωποι αντιμέτωποι με το φάσμα της πείνας. Ο μαστιζόμενος από την πείνα πληθυσμός της γης προσέγγισε στο σύνολο, το ένα δισεκατομμύριο. Σχεδόν 25.000 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε μέρα από πείνα. Αυτά είναι τα αποτελέσματα, όταν θεμελιακές ανθρώπινες αξίες καθορίζονται από διακηρύξεις και πολιτικά νομοθετήματα. Όπως η περίφημη Διακήρυξη της Ρώμης του 1996, οπού η τροφή, μετατράπηκε σε χρηματιστηριακή αξία.

Η επιστροφή σε έναν κόσμο, άρρηκτα εναρμονισμένο με το φυσικό περιβάλλον, προδιαγράφει το πως να ζουν οι άνθρωποι μαζί χωρίς ιεραρχίες και ανταγωνισμούς. Η βαθιά ριζωμένη μνήμη των

ανθρώπων, θα τους οδηγήσει να βάλουν σε πρώτη προτεραιότητα τα ερεθίσματα και το πάθος, πάνω από τους οικονομικούς συμβιβασμούς και την αποξένωση, που δημιουργείται στις σύγχρονες πόλεις. Επίσης, είναι ιστορικά αποδεδειγμένο πως οι περισσότεροι άνθρωποι κατάγονται από ανθρώπους της γης, οι οποίοι αποσυνδεθήκανε βίαια από τη φύση.

Έχουμε την δύναμη της μνήμης που δεν μπορεί να σβηστεί και αναδεικνύει την αυτάρκεια, ως αρετή. Ένας αυτάρκης και αυτοτελής άνθρωπος, που δεν στέκεται ανήμπορος απέναντι στα «μίντια», ούτε στις διαφημίσεις που προσπαθούν να τον πείσουν ότι κάτι συνεχώς του λείπει για να το αγοράσει, που δεν περιμένει τα φορτηγά να φέρουν τα τρόφιμα που έχει ανάγκη, άμεσα, στο σούπερ μάρκετ έχει τη δύναμη να επιλέξει το πώς θα ζήσει τη ζωή του και αν θα ενισχύσει τους κυρίαρχους μηχανισμούς, οικονομικούς κατά κύριο λόγο, με τις αγοραστικές του επιλογές.

Αν θέλεις να κυβερνάς τη ζωή σου σύμφωνα με την ανθρώπινη λογική, μάθε πως πραγματικός πλούτος σημαίνει το να αρκούμαστε στα λίγα. Το λίγο ποτέ δε λείπει. Επίκουρος.

Πηγή: anarchypress.wordpress.com, δημοσιεύθηκε από Μ.

Από/φωτογραφία: Απέναντι Όχθη, apenantiOXthi.com